

dodemo kući pak nađemo pismo na stolu, zaključujemo, da ga je poštar donio, a prijatelj da ga je pisao i poslao. Nominalizam veli, da ne možemo mi kazati, da je na pr. gibanje jedna pojava na svijetu, i to zajednička mnogim stvarima, kao što je svjetlost jedna pojava itd. Ako pustim kamen iz ruke, pane, ali po nominalistima ne bi ti mogao zaključiti, da će i drugi kamen pasti, ako ga pustiš iz ruke.

Ali: Kad bi to bilo, kako oni kažu, zašto su oni isti uvjereni i nimalo ne sumnjaju, da bi se ubili, kad bi skočili kroz prozor, jer ako su se drugi tako ubili, ne bi se smjelo zaključiti, da će se svak ubiti t. j. da će padati ili da će se micati. Po nominalistima morala bi se baciti cijela mehanika, koja se osniva na gibanju kao općenitoj pojavi.

Amicus.

EN SAM POZDRAV.

Beli se cesta, v daljo sega,
 življenje vre po nji od jutra v noč,
 hiti v nevzdržnem teku mimo cerkve....
 Kdo misli nanj, ki notri je navzoč?

En sam pogled, en sam pozdrav mu nesi
 ti, ki razjeda dušu ti bolest,
 odvel ti bo bridkost, zacelil rane,
 srečnejši boš odšel v vrvenje cest.

Minuti dve se zglesi pri Gospodu,
 nasul bo blagoslova ti v roke,
 oltarna luč bo dušo ti ogrela,
 stopila nova radost bo v srce.

Se pozno na večer, ko duh bo klonil
pod muko dnevnih križev in težav,
zajemal boš moči iz onih hipov,
ko nesel si Gospodu en pozdrav.

Ljubljana 1920.

M. Elizabeta.

UMIJEĆE MOLITVE.

Napisao Mgr. de Mathies. — Prevedi B. Stržič.

Molitva i „prirodni zakoni“.

VIII.

Uzmimo ovaj primjer. Majka živo želi — s povesne određenih razloga — da njezin sin ne pòde u Ameriku. Opominje ga, moli, prijeti mu se, ali sve uzalud. Neposlušni sin ode željezničkim vozom, da se onda u Hamburgu ili Bremenu odveze paroplovom. Tad se majka prihvati molitve. Samo još Bog može osamljenoj da pomogne. I neočekivano se dogodi. Sin u željezničkom vozu mirno razmišlja o sudbini svoje majke i — već kupljenu kartu u luci prodaje drugome. Bog je taknuo njegovu dušu — on se povraća svojoj majci. Za sve imao je razloga, tako za putovanje kao i za povratak. Ali je prije skup jednih i drugih razloga gledao u drugačijem svijetlu nego sada. Zar je time poremećen poredaj svijeta? Ili koji prirodni zakon ukinut?

Ali, recimo, da je sin već bio napravio ugovor s kim u Americi. Majka zna, da treba sin otići. Unatoč tome ona se moli, da joj sin ostane. Sin žureći se u luci slomi nogu i mora u bolnicu. Paroplov, kojim je trebao otići, ode bez njega. Mladi čovjek ne može dakle da na određeno vrijeme preuzme svoj